

- grypa pandemiczna – pojawia się co kilkanaście lub kilkadziesiąt lat i ma postać epidemii obecnej na całym świecie. Wywołują ją nowe rodzaje wirusów. Przykładami grypy pandemicznej są: tak zwana hiszpanka z lat 20. XX wieku oraz świńska grypa z sezonu 2009/2010 spowodowana wirusem A/H1N1. Znaczna większość populacji ludzkiej nie ma odporności na nowe wirusy, dlatego kolejna odmiana grypy pandemicznej rozprzestrzenia się w bardzo szybkim tempie.

Grypa charakteryzuje się gwałtownym przebiegiem. Początek zazwyczaj jest nagły i nieoczekiwany. Pojawia się gorączka, dreszcze, kaszel, bóle głowy, gardła i mięśni oraz uczucie ogólnego osłabienia. Od momentu zakażenia (czyli kontaktu z wirusem) do wystąpienia objawów mija zwykle od jednego do siedmiu dni. Temperatura ciała zazwyczaj szybko rośnie i może wynosić nawet od 39 do 41 stopni C. Jeżeli choroba przebiega w sposób łagodny, po 2-3 dniach obserwuje się stopniowe obniżanie się temperatury ciała z towarzyszącym obfitym poceniem się. Co istotne, jeżeli po przejściowym spadku lub normalizacji temperatury u chorego ponownie pojawia się **wysoka gorączka**, jest to znak, że doszło do zakażenia bakteryjnego.

Bardzo charakterystyczne są dreszcze i bóle mięśniowe oraz kostno-stawowe. Dreszcze zazwyczaj pojawiają się w przypadku szybkiego wzrostu temperatury ciała. Bóle mięśniowe mogą być bardzo silne i uciążliwe. Bóle głowy pojawiają się przeważnie na początku choroby. Może towarzyszyć im światłowstręt, łzawienie, a także objawy zapalenia spojówek.

Charakterystyczny dla grypy jest suchy, napadowy i męczący kaszel. W miarę upływu czasu kaszel staje się bardziej produktywny, dochodzi do zwiększonego wydzielania śluzu przez gruczoły w drogach oddechowych i tendencji do odkrztuszania wydzieliny, która ma zabarwienie śluzowe. Jeżeli dłużej utrzymującemu się kaszlowi towarzyszy wydzielina podbarwiona na żółto o ropnym charakterze, oznacza to, że doszło do nadkażenia bakteryjnego.

Oprócz wymienionych już symptomów mogą pojawić się także inne dolegliwości: nudności, wymioty lub łagodna biegunka, a także brak apetytu. Objawy te są charakterystyczne zwłaszcza dla dzieci. Po trzech do siedmiu dniach grypa zwykle ustępuje, ale uczucie rozbicia i kaszel mogą utrzymywać się nawet przez ponad dwa tygodnie. Warto pamiętać, że nawet u połowy chorych zakażenie wirusem grypy może przebiegać bezobjawowo. Nawet jeśli symptomy są obecne, bywają na tyle zbliżone do objawów innych infekcji, że rozpoznanie choroby jest stosunkowo trudne. U dzieci poniżej drugiego roku życia zamiast kaszlu mogą pojawić się wymioty oraz rozdrażnienie. Niektóre dolegliwości to tak zwane objawy alarmowe, których nie wolno lekceważyć. Następujące symptomy to znak, że chory powinien jak najszybciej znaleźć się w szpitalu:

- problemy z oddychaniem – duszność, ciężki lub przyspieszony oddech, ból w klatce piersiowej,
- majaczenie, pogorszenie świadomości, letarg, dezorientacja, drgawki, utrata przytomności, kłopot z obudzeniem chorego,
- wyraźne osłabienie mięśni, trudności z chodzeniem i poruszaniem rękami,
- suchość w ustach, brak łez w czasie płaczu, brak moczu lub niewielka jego ilość, zawroty głowy,
- niskie ciśnienie krwi, zasłabnięcie podczas próby wstania,
- bardzo wysoka gorączka (powyżej 40°C),
- plucie krwią lub różowe zabarwienie płwociny,